

De Gemeente: onzichtbaar maar toch één

De eenheid van de Gemeente kunnen we vergelijken met een ketting die over een rivier is gespannen; wij zien hem aan beide oevers, maar in het midden is hij onder water. Al is hij echter onder water, hij is toch niet gebroken. Al zien wij de verbinding in het midden niet, toch weten we dat die bestaat. De eenheid van de Gemeente was zichtbaar op de Pinksterdag en zal opnieuw zichtbaar zijn in de heerlijkheid, en al zien we de eenheid nu niet, we geloven dat ze bestaat. Laat men niet vergeten dat de eenheid van het lichaam een belangrijke, praktische en invloedrijke waarheid is, en een belangrijk praktisch gevolg is dat de toestand en wandel van elk lid het hele lichaam raakt. Hetzij dat een lid lijdt, zo lijden al de leden mede. Een lid - waarvan? Van een plaatselijke vergadering? Nee, dat kan niet! Maar een lid van het lichaam. Wij moeten van het lichaam van Christus geen aardrijkskundige kwestie maken.

Nu vraagt men misschien: Raakt ons dan iets, wat wij niet zien of weten? Zeker. Denkt men dat wij de waarheid van de eenheid van het lichaam met alle praktische gevolgen daarvan moeten beperken tot de mate van onze persoonlijke kennis en ervaring? Volstrekt niet. De tegenwoordigheid van de Heilige Geest verbindt de leden van het lichaam aan het Hoofd en aan elkaar en daardoor raken de wegen en handelingen van elk lid het geheel. Zelfs in Israëls geval, waar het geen lichamelijke, maar nationale eenheid betrof, werd, toen Achan zondigde, gezegd: "Israël heeft gezondigd" en de hele vergadering leed een vernederende nederlaag, om een zonde waarvan ze niets afwisten.

Het is merkwaardig hoe weinig inzicht sommige gelovigen schijnen te hebben in de heerlijke waarheid van de eenheid van het lichaam en van de praktische gevolgen daarvan.

C.H. Mackintosh